

Sundby Asyl Intg. Inst. 0-6 år
Frankrigsgade 3, 2300 København S
Tlf : 3258 3001 – sundby-asyl@mail.tele.dk
www.sundbyasyl.dk

Kære læser

I sidder med årets første udgave af Bro bro brille.

Dette år er startet som det plejer med en meget velbesøgt nytårs morgenmad fredag d. 6. januar. Det var dejligt at se så mange glade børn og voksne hygge sig med hinanden og ønske hinanden godt nytår, det er en meget fin tradition som jeg synes vi skal værne om i fremtiden.

Året har også bragt andre traditioner med sig, vi har holdt fastelavn med fine kostumer på både børn og voksne, og for nylig har vi leget vi at vi rejser i Tyskland. Vi har haft besøg af Addis mor i stor rundkreds og Carls mormor har også været forbi til en samling på Grøn stue for at fortælle om Tyskland, og Addis mor har også indtaget køkkenet og lavet tysk mad.

En anden vigtig begivenhed har også fundet sted i huset vi har sendt vores leder Monica på pension. Det er en begivenhed som vi ikke har så meget tradition med som de andre, for personalet som har været i huset i mange år har vi kun prøvet det en gang før.

Monica fik en meget flot afsked efter 36 år i huset. Vi fejrede hende med børnene tirsdag d. 21/2 med stor rundkreds og koncert på Radisestuen. D. 22/2 holdt vi afskedsreception for hende for børn, forældre og samarbejdspartnere, og d.23 var der middag med institutionsbestyrelsen. I kan i denne udgave læse talerne der var til Monica til festerne.

For mig er året også startet overvældende. Jeg søgte jobbet som leder af Sundby Asyl og blev valgt, så nu starter en ny epoke også for mig Jeg er stolt og glad og ser frem til at føre det skønne hus videre, til glæde og gavn for de søde børn i huset.

I den kommende tid siger vi farvel til skolestarterne, held og lykke til jer! Og velkommen til nye børn og deres familier. Jeg håber I alle vil være med til at tage godt imod de nye børn og forældre I Sundby Asyl.

God læselyst, Pia

Formandens beretning for 2016

Det er blevet tid til at se tilbage på året, der er gået. Det har været endnu et år med mange aktiviteter i Sundby Asyl.

Forældrebestyrelsen

I efteråret var der valg til forældrebestyrelsen. Der var to pladser, der skulle besættes, og med tre interesserede kandidater, skulle vi ud i et kampvalg. Det er mit tredje eller fjerde kampvalg igennem mine 10 år i institutionen, og jeg ser det som et sundhedstegn, at vi har så mange engagerede forældre, der har lyst til at bruge deres tid på at engagere sig i forældrebestyrelsen. Peter og jeg blev begge genvalgt til forældrebestyrelsen og Malene trådte ind som suppleant. Der var desuden tre kandidater til suppleantposten, der automatisk blev valgt.

Forældrebestyrelsen i 2017 ser således ud:

Betinna Steenberg, mor til Helene på grøn stue

Sara Korngut, mor til Daniel på rød stue og Rebecca på grøn stue

Maria Munch Sørensen, mor til Nikoline på grøn stue

Peter Blom Hansen, far til Lind på grøn stue og Joakim på radisestuen

Christina Hartmann Nielsen, mor til Milo på rød stue

Suppleanter:

Malene Vindel, mor til Franka på rød stue

Mark Røge, far til Elias på rød stue

Claus Wetzel, far til Rosa på radisestuen

Margareta Rusin, mor til Jacob på rød stue

Forældrebestyrelsen holder fire møder årligt. På møderne bliver der drøftet mange forskellige emner, for eksempel det pædagogiske arbejde i institutionen, økonomi og forskellige arrangementer.

Forældreforedrag

Vi har i en del år haft en tradition, hvor vi sammen med Christianshavns Asyl tilbringer en aften sammen i Kvarterhuset med en spændende

foredragsholder. Det er et privilegium som forældre at have muligheden for at høre aktuelle foredragsholdere give et lille indblik i deres viden om børn.

I år var vi så heldige at få besøg af Grethe Krag Müller, der holdt et spændende foredrag om børns sociale kompetencer.

Pædagogiske indsatser

Alle børn i Sundby Asyl har fået en bamseven, som bor på stuerne. Bamsevennen er en del af ”Fri for mobberi”, der indebærer forskellige aktiviteter omkring inkluderende fællesskaber.

I løbet af året har personalet også arbejdet med projektet ”pædagogiske rutiner”, hvor der sættes fokus på, hvordan personalet arbejder med børnene i dagligdagen, og hvordan det kan gøres anderledes. Projektet har medført en del både mindre og større justeringer på alle tre stuer i løbet af året, bl.a. i forhold til måltiderne. Det har været en spændende proces for personalet at få mulighed for at se på det pædagogiske arbejde med nye øjne. Projektet blev afsluttet i november, hvor det blev præsenteret på Asylselskabets fælles kompetencedag.

Koloni

I en tid, hvor besparelser er et ord, vi hører væsentlig mere end investeringer, er det fantastisk at have mulighed for at fastholde en så skøn tradition som den årlige koloni til Skovly.

Kolonien begynder allerede så småt i juni, hvor forældrebestyrelsen arrangerer forældretur til kolonien. Her har man mulighed for at besøge stedet sammen med sit barn. Det er en hyggelig tur, hvor vi forældre kan se kolonien og hvor børn der ikke har været af sted før, kan se og opleve stedet inden det går løs i august. Det er samtidig en hyggelig dag med forældresamvær på tværs af stuerne.

I august går det løs. I år tog hele 27 børn af sted på 4 dages koloni fra tirsdag til fredag. Traditionen tro viste vejret sig fra sin smukkeste side og

gav børnene fire solrige dage, hvor de kunne boltre sig på koloniens fine udearealer. Det er altid med sommerfugle i maven, når man skal vinke farvel til sit barn ved bussen – især når de skal af sted på deres første kolonitur. Vi forældre krydser fingre for, at de klarer den uden hjemve – og at vi klarer den uden at savne dem for meget. Sommerfuglene er lige så aktive, når vi står med flag og balloner og tager i mod de trætte kolonibørn fredag eftermiddag. Ud af bussen kommer trætte og glade børn, en efter en, i år med indianerfjer på hovedet. Der bliver uddelt kys og kram i massevis mens bussen langsomt bliver tømt. Det er en fantastisk tradition, som vi forhåbentlig aldrig bliver nødt til droppe.

Bondegårdstur

Det er efterhånden blevet en tradition, ikke bare at tage på bondegårdstur, men at opbakningen til turen er så stor, at institutionen kan lukke, og to busser kan fyldes med over 100 forventningsfulde børn og voksne.

For tredje år i træk besøgte vi Barresøgaard, og i år kunne vi nyde dagen i høj solskin. Personligt glæder jeg mig hvert år til turen – det er altid hyggeligt og en god måde at mødes med forældre og bedsteforældre. Den store opbakning til turen fortæller mig, at jeg er ikke den eneste, der har det sådan.

Oliebladsgade

Vores nabobygning har igennem årene forvoldt os adskillige problemer og 2016 er på ingen måde en undtagelse.

I august havde personalet en meget ubehagelig oplevelse, da der pludselig blev kastet en vandmelon ned fra taget på bygningen – lige ned på vores legeplads mens den var fyldt med legende radisebørn. Heldigvis kom ingen til skade, da vandmelonen landede på taget af skuret. Men oplevelsen var chokerende for såvel personale som forældre. Vi fik historien i Amager Bladet for at sætte fokus på problemerne omkring den forladte bygning.

Vi har siden forsøgt at få ejerne af bygningen, Lejerbo, til at forstå, hvor alvorligt, vi oplever situationen, med begrænset held desværre. Seneste nyt er, at Lejerbo ønsker at sælge bygningen og derfor ikke mener, at de er forpligtet til at gøre mere. Men et salg kan trække ud, og vi fortsætter derfor vores indsats for at sikre, at vores børn kan færdes i sikkerhed på legepladsen. Senest har vi fået opbakning fra Amager Øst Lokaludvalg, hvilket giver os et politisk talerør. Dette er en indsats, der vil fortsætte ind i 2017.

Hele forløbet omkring Oliebladsgade har vist, hvor stort et forældreengagement, vi har her i institutionen. Der er et godt sammenhold blandt forældrene, og et ønske om at hjælpe, hvor man kan. At Lejerbo så nok synes, at vi er ret irriterende pga. vores mange henvendelser fra forskellige forældre, kan vi jo kun trække på skuldrene af. Der er aldrig kun en eller to forældre, der trækker læsset i Sundby Asyl, og det skal vi alle være stolte af.

Farvel til Monica

I december valgte Monica at fortælle, at hun fratræder sin stilling som leder pr. 1. marts 2017 for at gå på pension. Monica har været en del af huset i mange, mange år, hvor hun har haft et tæt partnerskab med vores tidligere leder, Ora. Da Monica overtog lederposten havde hun derfor de bedste forudsætninger for at sætte sit eget præg på huset samtidig med, at hun bar husets ånd med videre.

Det bliver ikke let at sige farvel til Monica. Jeg har forsøgt at finde ét ord, der kan beskrive min oplevelse af hende som leder – og som menneske: nærvær. Monica er nærværende i forhold til børnene, i forhold til forældrene og i forhold til personalet. Der findes ikke mange daginstitutioner, hvor man kan aflevere sit barn i favnen på husets leder, siddende på gulvet omgivet af børn og bøger. Jeg er personligt meget taknemmelig for den måde, Monica har forvaltet sit lederskab på, og hun vil blive savnet af alle her i huset.

Jeg vil derfor også bruge denne lejlighed til at give en helt særlig tak til Monica for hendes fantastiske lederskab af dette skønne, skønne hus!

Denne beretning slutter med en tak til alle forældre for deres store engagement. Også en stor tak til forældrebestyrelsen for jeres indsats i det forgangne år. Det er en fornøjelse at arbejde sammen med så engagerede forældre. Sidst men ikke mindst skal der lyde en stor tak til personalet i Sundby Asyl for jeres altid store engagement i vores børn. Tak for det!

Dette er min 10. årsberetning som formand for forældrebestyrelsen i Sundby Asyl. Det er næsten ikke til at forstå, at jeg har haft min daglige gang her i huset i så mange år. Jeg vil gerne sige tak for jeres tillid til mig og min evne til at repræsentere institutionen som forældrenes repræsentant.

Christina Hartmann Nielsen

Forældrebestyrelsesformand i Sundby Asyl Integreerede Institution

Forældrebestyrelsesmøde den 10/1 2017 kl. 17-20

Tilstede:

Christina (mor til Milo), Malene (mor til Franka), Peter (far til Joakim og Lind), Maria (mor til Nikoline), Klaus (far til Rosa), Magareta (suppleant og Jacobs mor), Mark (Elias far), Helene (pædagog på Radisestuen), Pia (pædagog på Grøn), Monica (leder) og Betinna (mor til Helene)

Fraværende: Sara (mor til Daniel og Rebecca)

1. Malene blev valgt som ordstyrer.
2. Betinna blev valgt som referant.
3. Dagsorden godkendt med et ekstra punkt under punktet
Eventuelt fra Monica
4. Referat godkendt
5. Præsentationsrunde og velkommen til nye medlemmer
både forældre og ny personale.
  - a. Monica har været her i huset i 35 år og er leder indtil 1.marts i år.
  - b. Ny suppleant Margareta er uddannet indenfor kommunikation og arbejder blandt andet i Mødrehjælpen.
  - c. Ny suppleant Claus er selvstændig freelance i mediebranchen og bestyrelsesmedlem i boligforening.
  - d. Maria har været medlem en del år i bestyrelsen, men da Nikoline snart stopper er det snart slut.
  - e. Peter er webudvikler og interesser sig for computere
  - f. Christina har været bestyrelsesmedlem i 10 år med 9 år som formand og sidder i skolebestyrelsen på Gerbrandskolen. Arbejder på Metropol og uddannet inden for pædagogik og psykologi.
  - g. Malene (suppleant) er pædagog og har været bestyrelsesmedlem i andelsforening

- h. Mark (suppleant) er lydteknikker og uddannet indenfor filosofi
  - i. Helene er nyt personalemedlem og pædagog på Radisestuen, mor til to og bestyrelsesmedlem i datters børnehave.
  - j. Pia har været her i bestyrelsen i cirka 10 år.
  - k. Sara er ikke til stede, men vi præsenterer gerne alligevel. Sara arbejder som ledelseskonsulent på Metropol og uddannet indenfor psykologi.
6. Forældrebestyrelsens kompetencer og tavshedspligt er blevet gennemgået - ved Pia.
7. Forretningsgang ved bestyrelsen er godkendt – ved Christina.
8. Konstituering af bestyrelsen. Tillykke til:
- a. Peter Blom Hansen, som er valgt som næstformand.
  - b. Christina Hartmann Nielsen, som er valgt som formand.
9. Nyt fra ledelse og budget – ved Monica:
- a. Fahimeh er langtidssygemeldt, og vi sender varme tanker til hende.
  - b. Der er ansættelsessamtaler onsdag den 18. januar kl. 15.00, hvor Pia lægger billet ind til lederstillingen i Sundby Asyl.
  - c. Forældrebestyrelsesmødet i dag er Monicas sidste og har her et par afsluttende ord: Sundby er et solidt hus med snart 140 år på bagen med høj faglighed og med en lysende fremtid. Partnerskabet mellem personale og forældre er fantastisk. Værdier og ånden i SA bæres af medarbejdere og bestyrelsen og kan viderebringes med børnene i centrum. Personalet har lyst til mere og lyst til at blive bedre. Sundby Asyl er i stand til at analysere egen praksis og er hele tiden optaget af at blive bedre.
  - d. Gode nyheder med budgettet: Det budgetterede underskud, som startede på 240.000 kr. år 2016

slutter på under 50.000 i år uden at slække på kvaliteten. Herunder stor ros til personalet for at knokle, det kræver team-samarbejde.

Forældrebestyrelsen har ikke oplevet, at der er blevet sparet. Så 2017 bliver et godt år!

e. Vedligehold:

- i. Et nyt underlag under rutsjebanen koster omkring 64.000 kr. og der overvejes hvilket firma, man skal benytte.
- ii. Malene minder om legepladsudvalg, som målte legepladsen op i sommers. Og vil gerne benytte sig af Matas-fonden i denne sammenhæng.
- iii. Institutionsbestyrelsen betaler ny altandør på grøn
- iv. Ny garderobe sættes op i slut januar, og dem vil vi gerne passe på. Forslag til bevarelse af den nye kommende garderobe:
  1. Alle forældre tømmer garderoben, inden de går på længere ferier og fylder op med nyt godt skiftetøj efter ferie. For at hjælpe rengøring, skabe overblik og undgå rod.
  2. Krog eller hylde til ovenover garderoberne
  3. Billeder af vanter og fødder på garderoberne, så børnenes ejendele har en fast plads, som børnene kan overskue at finde.
  4. Hvordan kommunikerer vi bedre rutiner?
  5. Punktet tages også op igen på næste bestyrelsesmøde..

10. Formandens beretning for 2016 kan læses her i Bro Bro Brille ved Christina

11. Valg af to medlemmer til ansættelsesudvalg: Maria og Christina deltager. Malene, Margareta og Peter vil gerne stå standby, hvis der kommer et afbud.

12. Nabobygning i Oliebladsgade – ved Christina: Københavns kommunes planer om at bygge en institution

på grunden er standset og Lejerbo har besluttet at sætte grunden til salg. Næste skridt:

- a. Christina tager igen kontakt til Louise i Amager Øst Lokaludvalg.
- b. Maria udformer et brev til advokat i Institutionsbestyrelsen i forhold til mulighed for aktindsigt og hvilket ansvar Lejerbo har i forhold til vedligehold og sikkerhed.
- c. Hvis man, som forældre, ser noget liv eller brud på bygningen, så kontakt projektleder **Karsten Bei fra Lejerbo på telefon: 30 84 52 68**

13. Forældrebestyrelsen har ordet: Christina siger til Monica på vegne af bestyrelsen: Tak for godt lederskab. Tak for dit nærvær og din daglige tilstedeværelse også blandt børnene. Tak fordi du har ansat nogle dygtige folk. Du vil blive savnet.

14. Eventuelt:

- a. Vi opfordrer forældre til at deltage i **Temamødeforældremødet tirsdag den 31/1 2017 med familierådgiver Fie Hørby!!**
- b. Malene skriver et par ord til Bro Bro Brille om den fælles morgenmad lige efter nytår.

Tak for godt møde med godt fremmøde af nye bestyrelsesdeltagere ☺

Fælles nytårsmorgenmad

Traditionen tro var der igen i år fællesmorgenmad for børn, forældre og personale, den første fredag i Januar.

Som altid når Sundby Asyl invitere til socialt samvær, var der stor opbakning.

Rødstue var i dagens anledning pyntet op med dug på bordene, og langs væggen et stort ta' selv bord, fyldt med Linas skønne hjemmebagte boller, ost, frugt og mange andre lækkerier.

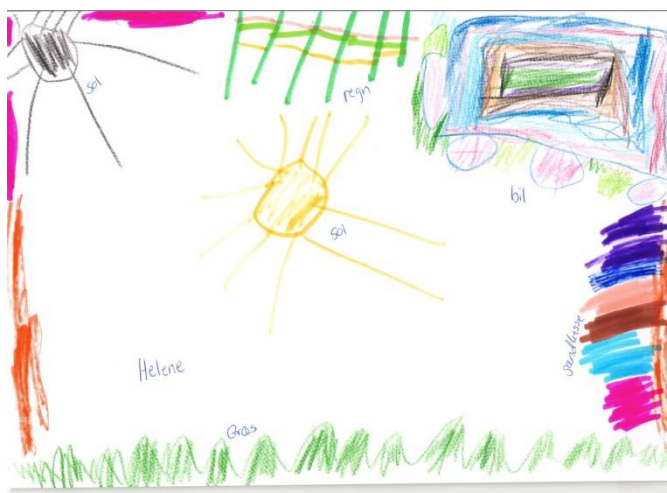
Der blev spist boller og snakket på tværs af stuerne. Både forældre, børn og personale kunne få tid til at ønske "godt nytår", og høre om julegaver, raketter og andet skønt der var sket i løbet af juleferien.

Sådan en morgen skaber glæde og tryghed. Det at forældre har lyst til at bruge tid sammen med andre forældre, og hyggesnakke med personalet giver et tydeligt billede af at Sundby Asyl er et rart sted at være for både store og små.

En sådan morgen er det endnu federe at aflevere sit barn i Sundby Asyl. Håber meget på denne tradition vil forsætte mange år frem over.

Vh. Malene.

Mor til Franka på rødstue

Tale fra forældrene til afskedsreceptionen V Christina (formand for forældrebestyrelsen)

Kære Monica

Ja, så kom tiden. Jeg synes ikke, det er særlig længe siden, at du fortalte mig, at nu skulle det altså være – det der pension – og nu er vi her allerede.

Det er ikke nemt at sige farvel til en leder som dig. Det her med at prøve at opsummere i nogle få sætninger, den betydning du har haft for Sundby Asyl. For du har haft en kolossal betydning for Sundby Asyl, og det kan ikke blot fortælles kort. Så det er en svær opgave, jeg her har påtaget mig.

Du har været en del af Sundby Asyl i mere end 30 år. Sammen med Ora har du opbygget den helt fantastiske kultur, der i dag er så naturlig en del af Sundby Asyl. Det er ikke en let opgave at tage et helt særligt menneskesyn, kendetegnet først og fremmest ved åbenhed, tolerance og nysgerrighed, og gøre det til en fundamental del af den fortælling, vi alle her i huset i dag tager for givet. Så det må være her, at min første tak skal falde. Tak fordi du har taget dit menneskesyn med herind i Sundby Asyl og gjort det til en del af vores hverdag.

Min næste tak må falde i forbindelse med det ord, der altid falder mig ind, når jeg tænker på dig: nærvær. Du er en nærværende leder og et nærværende menneske. Du er nærværende over for os forældre, når vi kommer med vores tanker og bekymringer. Du lytter empatisk og forstående. Du er nærværende over for børnene, der kender dig og føler sig trygge ved dig. Du er ikke en fremmed, der sidder på et kontor oppe på øverste etage. Som jeg skrev i årsberetningen: der findes ikke mange daginstitutioner, hvor man kan aflevere sit barn om morgenen i favnen på lederen, der sidder på gulvet omgivet af børn og bøger. Vi tager det nok

for givet, men jeg ved godt, hvor helt utroligt heldige vi er. Og så er du nærværende over for personalet. Deres insisteren på at fejre dig på trods af dine stille protester, illustrerer det nok meget godt. Du får ikke lov at smutte ud af døren, uden vi lige kan sige farvel.

Til slut vil jeg takke dig for dit helt fantastiske lederskab af Sundby Asyl. Jeg tænker, at det må være utroligt svært at lede et sted som det her. Der er noget økonomisk ledelse – det er ikke nemt, og jeg er imponeret over din evne til at sikre, at vi bliver ved med at være økonomisk bæredygtige. Der er personaleledelse af en dedikeret og meget dygtig personalegruppe. Der er pædagogisk ledelse, hvor du hele tiden skal balancere mellem at sætte en ny retning for Sundby Asyl samtidig med, at du bevarer alt det, der kendetegner stedet. Hvor du skal tænke i pædagogisk udvikling og involvere personalet i det løbende pædagogiske arbejde på en god og meningsfuld måde. Og samtidig skal du navigere i forskellige netværk med andre ledere, kommunal forvaltning, institutioner omkring os og alle mulige andre, der på forskellige måder berører vores lille institution. Vi har tårnhøje forventninger, fordi vi er så vant til, at Sundby Asyl er et sted, hvor det er godt og trygt at være, både som barn og som voksen. Du får det til at se så let ud, Monica.

Du har været med til at bygge den kultur, der i dag kendetegner Sundby Asyl. Men du har også igennem dine mange år her i huset, sørget for at vedligeholde og pleje den her gode kultur, så du med stolthed og ro i sindet kan aflevere et meget velfungerende hus til Pia, når hun skal tage over fra dig. Så på vegne af nuværende og tidligere forældre her i huset, vil jeg sige dig en stor tak for, at du har valg at dedikere dit arbejdsliv til lige præcis det her pragtfulde sted. Din ånd vil altid være en del af det her hus. Tak for det!

Personalets tale d. 22/2-17 til afskedsreceptionen, v. Pia

Kære Monica

For 5 år siden var rollerne byttet om, du stod her og talte for mig ved mit 10 års jubilæum og jeg sad der hvor du sidder og skulle tage imod en masse fine ord. Nu er det mig der på hele personalets vegne har fået lov til at sige nogle ord til dig fra os og nu er det dig der skal lytte og tage imod.

Monica du har igennem snart 37 år beriget Sundby Asyl med dit dejlige væsen. Du startede med nærmest med at arbejde frivilligt, men stille og roligt arbejdede du dig op i hierakiet. Du har været en fantastisk pædagog og inspiration for børn og voksne igennem alle årene og ikke mindst har du været en trofast støtte for Ora igennem mange år som souschef og til sidst pædagogisk leder af Sundby Asyl imens Ora var leder.

Så da Ora meddelte at hun ville på pension, hvilket hun faktisk havde gjort nogle gange, men sidste gang var det alvor, så var det bare så naturligt at du søgte stillingen og selvfølgelig at du fik den, for hvem ville ellers kunne have ført Sundby Asyl videre efter Ora? Det måtte være dig for du har lagt hele dit arbejdsliv i dette hus og man kan mærke at du brænder for det, og det har du gjort indtil sidste dag idag. Og du havde heldigvis også et ønske om at prøve at lede dette hus, det var vist nok din drøm at få lov til at prøve det inden du skulle sige farvel til et langt og godt arbejdsliv.

Da du fortalte os at du ville trække dig tilbage sagde du også at du ville arbejde til sidste time du skulle være her, og det skal jeg love for at du har gjort.

Mine kolleger og jeg har været meget glade for at have dig som leder og alle har hver især skrevet nogle ord ned som jeg her vil prøve at opsummere i forhold til hvordan vi ser dig som leder.

Du er en leder som er engageret og omsorgsfuld. Du er meget struktureret og meget pligtopfyldende, ja faktisk så meget at vi flere gange har sagt til dig at nu skulle du ikke arbejde mere men gå hjem.....

Du har været en leder der har været synlig, du har altid givet en hånd med der hvor der var behov, og det har altid været muligt at tale med dig om stort og småt, og det gælder både omkring det faglige men også det personlige, din dør var altid åben.

Der er ingen tvivl om at Sundby Asyl har en stor plads i dit hjerte, ja faktisk ikke kun i dit men hele din families hjerter. Cecilia har selv slået sine folder i huset og Lasse har gået til hånd med diverse småting og reparationer, senest da han kreerede det sejeste lykkehjul til vores fremlæggelse af vores projekt omkring pædagogiske rutiner. Sundby Asyl betyder vist noget særligt for jer alle.

Du har været en ildsjæl og haft et fantastisk gåpåmod. Du overtog Sundby Asyl som altid har haft høj pædagogisk kvalitet og generelt en fin økonomi, men jeg lyver vist ikke hvis jeg siger at det generelle omkring økonomien var væk da du overtog. Et efterslæb efter en mur der var faldet ned over legepladsen og et nyt køkken samt en masse ekstra reparationer i huset gjorde at økonomien var noget dyster. Men med din ukuelige fightervilje og evne til at forhandle med diverse sælgere formåede du at rette op på dette underskud og du klarede tilmeld at opretholde den pædagogiske kvalitet og forny en masse i huset som trængte. Vi er dig evig taknemmelige for din økonomiske sans også selvom det til tider har været hårdt.

Heldigvis er du også en person der ved at det er vigtigt at markere selv små ting, så selvom økonomien haltede var du ikke bleg for at fejre de små succeser, og tilmed gerne med en æblesandkage fra lagkagehuset, det håber vi den nye leder fortsætter med ;)

Dine visioner for huset var ingen vist i tvivl om, du ville have det absolut bedste for både børn, forældre og personale! Og det fik vi med dig. Og vi var aldrig i tvivl om hvor vi havde dig, bla. ved hjælp af dine altid klirrende armbånd ;)

Sundby Asyl har igennem mange år haft et motto der hedder "småt er godt". Et motto som du har videreført og som har gjort at alle de nye tiltag ikke er vokset os over hovedet. Ved alle nye ting har du formået at tage små ting ud som vi skulle satse på, men på trods af det har du alligevel satset stort, og du har altid noget i ærmet vi skal arbejde med, som du så tit har sagt "vi keder os aldrig" og nej Monica det gør vi ikke ;)

Du har igennem dit virke som pædagog og nu til sidst som leder formået at være børnenes advokat og alt hvad vi har arbejdet med i huset har vi gjort ud fra hvad det betyder for børnene, så ligesom dengang du holdt tale for mig har jeg også spurgt børnene om hvad de havde at sige om dig og nu skal du bare høre:

Jeg spurgte "hvis I skal sige noget om Monica hvad er hun så?"

Hvortil de svarede:

Sød

Sjov

Og vi giver hende en krammer

God til at finde på ting (puslespil)

God ven

Hun passer på alle de voksne og børnene og huset (Yuri)

Hun køber nogle dejlige ting til os ex børnehaven

Hun har været god-god mod børnene (Hjalte)

God at lege med

God til at snakke med børnene

Lækker som et rugbrød

Vi håber vi ser hende en anden gang, når du kan (Anton)

God til at kramme

Der er ingen der i tvivl om at du har en stor plads i børnenes hjerter, og det er bare så skønt når vi hører dem kalde på dig "harmonica"

Fordelen ved at få lov til at holde denne tale er også at jeg kan få lov til at sige et par ord på egne vegne.

Og kære Monica

Ligesom børnene siger at du er god til at kramme så var det faktisk noget af det første jeg hørte om dig da jeg startede i SA. Faktisk hørte jeg det inden jeg startede for det var til min jobsamtale med forældrebestyrelsen at jeg fik af vide at du altid var klar til at give et kram og det havde stor betydning for både børn og forældre. Jeg kan huske at jeg tænkte at det var en vigtig egenskab at have og noget som jeg selv sætter stor pris på. Og jeg har selv igennem de sidste 15 år nydt godt af dine kram.

Jeg er utrolig glad for at have arbejdet så tæt sammen med dig som jeg har gjort, du har helt sikkert været min læremester til rigtig mange ting.

Vi har været på mange ture sammen eks til bastionen hvor vi hoppede i vaders og gik i vandet til stor munter for os begge og fik af vide at de sjældent havde set så engagerede voksne som os. Vi har haft utallige af forældresamtaler og har haft et enestående samarbejde omkring disse. Vi har kæmpet mange kampe sammen for at opnå det bedste for børnenes udvikling, vi har grint sammen og også grædt sammen og ikke mindst har vi de sidste uger brugt det meste af tiden på at lave en overlevering så jeg er fuldstændig klar til at overtage lederrollen efter dig.

Jeg lover dig at jeg vil gøre mit ypperste for at videreføre det dejlige hus du efterlader og jeg vil glæde mig til at byde dig på en kop the når jeg skal hive endnu flere guldkorn ud af dig til gavn for børn forældre og personale.

Kære Monica

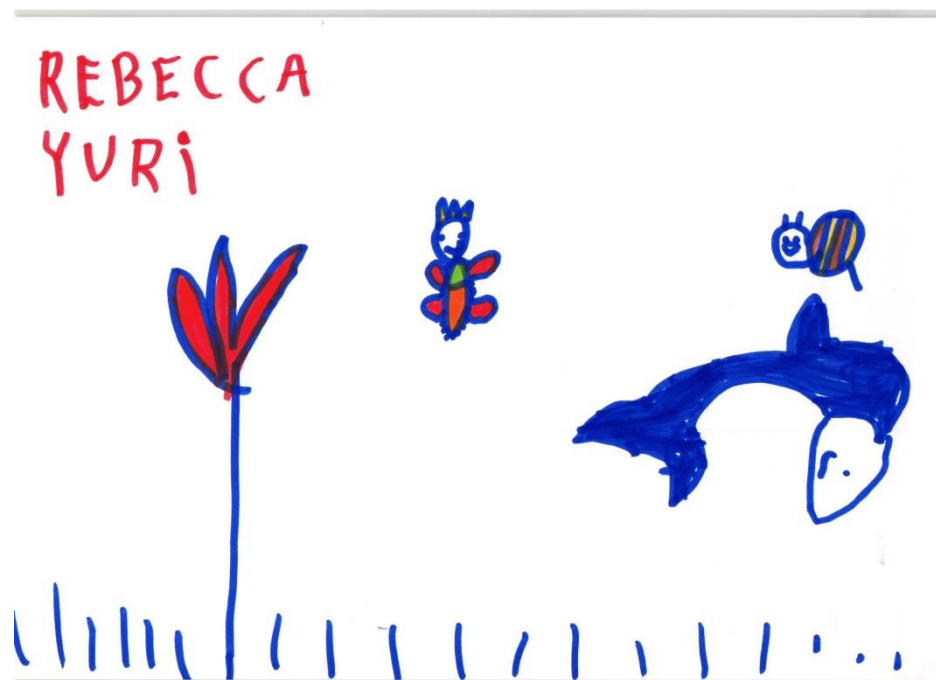
Vi ønsker dig alt muligt held og lykke med din nye tilværelse. Vi er ikke bekymrede for om du kommer til at kede dig for det er helt sikkert at det gør du ikke med det tætpakkede program du altid har dig.

Børnebørnene kommer garanteret til at nyde endnu mere af dit selskab, for du kan slet ikke lade vær og nu skal du ikke tænke på hvornår du har fri for arbejde, nej nu skal du bare have det til at passe med at være i kolonihaven sammen med Lasse, ude og rejse, til tango eller yoga eller tur med venner og veninder, hvordan har du dog haft tid til at arbejde?

Spøg til side

Vi glæder os til at du kommer på besøg i huset og siger tak for dit store engagement og din dejlige måde at være på, du vil altid blive husket for alt det gode du har gjort for dette dejlige hus.

Monica længe leve!

Ved Asylselskabets afskedsmiddag den 23.02. talte selskabets formand, Troels Jensen, for Monica

Det er en smule bevægende – eller lidt mere end en smule – at skulle tale for Monica her i aften.

For vi står ved slutningen af et forløb, som ikke bare har været langt, men dramatisk – og højst bemærkelsesværdigt med hensyn til kvalitet.

Som vi alle véd, kom Monica hertil som politisk flygtning. Det var ligesom hos Björn Afzelius: *hon flykt från ett svart diktatur*. Turen gik først til Holland, så til Danmark.

Monica havde tre ting med sig: sin lille datter; sin formidable eksamen fra pædagoguddannelsen i Buenos Aires; og sin formidable viljestyrke.

Mest af alt er det den sidste, *viljen* – kombineret med en skarptsleben evne til at se, hvad der er rigtigt og hvad der er vigtigt – der har bragt Monica på hendes rejse gennem kontinenterne og gennem årtierne.

Monica så en annonce fra Sundby Asyl om en medarbejder på 20 timer ugentlig, og hun søgte.

Her må jeg lige i et kort øjeblik have lov at gribe mig i egen barm. Nogle gange i den senere tid har jeg spurgt mig selv, hvad jeg ville have gjort ved en sådan ansøgning. Og jeg er temmelig bange for, at jeg ville have været

betænkelig. For hvad med *sproget*? Vi er jo i kommunikationsbranchen – der skal tales med børn, med forældre, med kolleger.

Som sagt: jeg ville nok have været en smule betænkelig. Så forleden dag spurgte jeg Ora: var du ikke bare *lidt* betænkelig? Ora svarede: jo, jeg var meget betænkelig ved at ansætte én, der var ligeså dårlig til dansk, som jeg er!

Men Ora havde den vision – og den skal hun, også hun, hyldes for på denne aften – den vision, der sagde: ja, der er måske nogle vanskeligheder på kort sigt, men der er et fantastisk potentiale på langt sigt. Og hvad gjorde Asylselskabets bestyrelse? Ja, den lod i hvert fald være med at gå i vejen.

Monicas formidable greb om faget viste sig fra dag 1. Resten er, som man siger, historie. Monica blev souschef og pædagogisk fyrtårn – gennem rigtig mange år.

Jeg behøver ikke at minde nogen her om det formidable samspil mellem Monica og Ora. Det vil være for svagt at kalde det et samarbejde. Det bedste ord er måske: symbiose.

Som alt godt samarbejde hvilede dette på en meget stor, gensidig respekt, herunder respekten for roller. Samt ligeså vigtigt: det hvilede på parternes selvrespekt. Ora var lederen, Monica den inappellable højesteret i pædagogiske spørgsmål. Mange gange i årenes løb hørte jeg Ora sige: *først* mente jeg ... men *så* sagde Monica ...

For nogle år siden, da det trak op til, at Ora ville gå pension, spurgte jeg Monica, om hun var interesseret i jobbet. Og Monica svarede: nej. I hele det lange forløb ville hun netop ikke være leder. Ønskerne og ambitionerne lå inden for pædagogikken, dette fascinerende og uudtømmelige fag. Hvis hun ville have været leder, kunne hun jo også være blevet det mange år tidligere – men jo altså et andet sted.

Her faldt det i min lod at være den, der måtte sige: vi må lige tænke tanken til ende. Der er nemlig kun to muligheder – enten efterfølger du Ora, eller også får du en ny chef over dig, der er helt anderledes, og sikkert vil lave tingene om. Men *hvis* du søger, tror jeg godt, jeg kan love sig, at du også får jobbet.

Og Monica sagde stilfærdigt: det vil jeg godt tænke over.

Jeg tror, der gik sådan noget som to måneder. Så ringede Monica en dag og sagde: jeg vil gerne være leder! Endnu en gang vovede hun springet, og endnu en gang bragte hendes formidable evner og viljestyrke hende i mål. Med topkarakter for det faglige, og for det, man inden for isdans kalder: det kunstneriske indtryk.

Det blev til en uhyre fornem indsats som leder, selv om den i sagens natur måtte blive kortere end Oras.

En indsats, hvor der hver dag skete forbedringer. Løbende, kontinuerlige forbedringer. Monica citerede engang sin gamle far for, at den eneste virkelige skam, den var så gå i seng ligeså dum, som man var, da man stod

op. – Monica kan ikke have haft megen grund til at skamme sig i de sidste tredive år.

Nu er tiden så kommet til, at også Monica vil gå over i den tredje alder, som man siger. Det betyder ikke at hendes interesse for Sundby – eller rettere hendes brændende kærlighed til Sundby med alt, hvad Sundby indebærer – er i mindste måde svækket. Og jeg afslører vist ingen hemmelighed, når jeg siger, at Monica (og også Ora) er endda meget glad for den løsning, som ansættelsesudvalget nåede frem til her for nogle uger siden. Deres elskede Sundby – herunder den allestedsnærværende *Sundby-ånd* – kommer i de bedste hænder.

På denne sidste dag skal der først og fremmest siges en tak. Også fra Asylselskabet.

Tak, kære Monica, fordi du valgte *vores* land at slå dig ned i.

Tak, kære Monica, fordi du valgte *vores* organisation at lægge en stor del af dit livsværk i.

Tak for den beslutsomhed og viljestyrke, som har båret dig gennem kontinenterne og årtierne, og som hos os har skabt så fornemme resultater. Tak for inspiration og for ildhu i stort og i småt.

Hvis vi i Asylselskabet havde – ligesom de har det i sportsverdenen – vores egen *hall of fame*, så ville du være selvskeven til en plads i den. Til en statue i fuld størrelse, 1:1. Men da vi ikke har det, må vi nøjes med at sige tak, tusinde tak!

Lad os løfte vores glas og i fælleskab sige tak til Monica.

Sang til Monica – Sundby Asyl - februar 2017

**Melodi: Jeg ved en lærkerede
Vi ved en dejlig leder
Du står jo lige her
Men findes, ak, i Sundby
Asyl snart ikke mer'!**

**Visionerne dem har du
Du børn og voksne bar
Vor gæld så flot beskåret
Vi kvaliteten har!**

**Harmonica ku' kramme
Du passed' godt på os
Din dør var aldrig lukket
Du var en or'n'lig boss!**

**SÅ mange år er gået
Og de er gået godt
Pension du nu har fået
Så slut med småbørnssnot!**

**Med tango, yoga, have
Du får en or'n'lig tørn
Din Lasse skal du passe
Og osse børnebørn!**

**Vi kommer til at savne
Din klirren når du går
Harmonica, vi takker
For mange gode år!!!**

Kærlig hilsen fra os

Rejse i Tyskland.

Mandag den 6 marts 2017 gik vores fantasirejse til Tyskland i gang. Alle børn og voksne var samlet på rød stue klokken 10.00, hvor vi i fællesskab begyndte rejsen. Vi sang blandt andet velkomstsang for stuerne, som også stuevis spillede på instrumenter. Sikke nogle flotte orkestre.....og sikke en musik 😊. Der var både tromme, maracas, fløjte og rasleæg.

På det store verdenskort der hænger på stuen blev Tyskland fundet, så alle kunne se hvor det ligger.

Addis havde taget sin mor Mingo med til rundkreds. Mingo kommer nemlig fra Tyskland. Mingo fortalte om Tyskland og viste 3 billeder af 3 forskellige ting; et tysk flag med dets sorte, røde og gule farve, et juletræ, fordi det er Tyskland at traditionen med at tage et træ indenfor i stuen stammer fra. Hun havde også et billede med af en bjørn. Berlin betyder nemlig "Lille bjørn". Ved indgangen til byen står der en stor statue af en bjørn.

Bagefter fortalte Addis os hvordan man tæller til 10 på tysk og Mingo læste en lille del af "Snehvide" på tysk. Så kunne vi alle høre, hvordan det tyske sprog lyder.

Lidt efter sang vi farvelsang for radiserne og derefter for de grønne, som gik tilbage til deres respektive stuer.

Mandag den 13 marts 2017 havde vi rundkreds nummer 2 i forbindelse med vores rejse til Tyskland.. Igen var alle tre stuer samlet på rød stue klokken 10.00. Senihe bød velkommen og vi fandt igen Tyskland på det store verdenskort. Vi kiggede på et billede af det tyske flag og så viste Senihe et kort over Tyskland. Vi bød igen hinanden velkommen med sangen "Er de røde kommet ....." og herefter radiser og så de grønne,

imens børnene stuevis spillede på instrumenter. Så legede vi at vi fløj til Tyskland og sang ”Jeg har en flyvemaskine....”

Carl viste alle børnene billeder af, da hans mormor var på besøg på grøn stue. Hun kommer nemlig fra Tyskland og var en dag på besøg og fortælle om Tyskland. Hun fortalte blandt andet om, hvordan der ser ud, nogle steder i Tyskland.

Onsdag den 15 marts var det dagen hvor vi skulle smage lidt ”af Tyskland”. Mingo ; mor til Addis på grøn stue var i Sundby Asyls køkken om formiddagen og forberede dagens frokost. Menuen bestod af pikante Königsberger kødboller, med kartofler og pikant sauce. Uhmhm det smagte godt og på rød stue måtte vi endda hente en skål mere. Det var et hit. Børnene syntes det smagte dejligt☺

Imellem rundkredse og dejlig mad har vi i løbet af rejsen haft rig mulighed for, at tale om den viden vi har fået om Tyskland på stuerne. På grøn stue har nogle af børnene farvet det tyske flag i sine sorte, rød og gule farve.

Mange forårshilsner

Maria – pædagog på rød stue.

Referat - Opfølgende forældremøde, Grøn stue d. 9. februar 2017

Med til mødet var Linus' far, Helenes far, Antons mor, Arthurs far, Hjaltes mor, samt Pia og Senihe

Dette er det sidste ud af tre møder på grøn stue og Pia og Senihe oplyser at der er kommet mere ro på Grøn Stue.

Der er enighed blandt forældrene om at det er en god idé med et 'velkommen'-skilt i garderoben, når der er startet et nyt barn på Grøn. Det gøres mere synligt for forældrene at et nyt barn er startet, så man også får hilst ordentligt på, og man kan tale med sit eget barn om at der er startet en ny kammerat på Grøn.

Pia og Senihe fortæller at der er kommet mere struktur på samlingen. Der er faste pladser til samlingen, og deres sidemand er også deres massage-makker, gå-makker mv. Der er opsat nogle klare rammer fra pædagogernes side.

Som eksempel på aktivitet i samlingen oplyser Senihe, at der tales med børnene om et billede med fri-for-mobberi-tema. Om tirsdagen er der bevægelsesdag og om torsdagen er der børnemassage. Pia og Senihe oplyser at alle børnene nu er med til børnemassage på samme tid, og at det er gået godt. Børnene har en fast massage-makker, og de synes at det er sjovt og er meget optagede af det. Der er nu meget mere ro på børnene når de er med til børnemassage.

Pia og Senihe fortæller at de reflekterer over situationer, der skaber konflikter blandt børnene i hverdagen og om nogle situationer kan ændres for at skabe mere ro på Grøn. For eksempel skabte legetøjsdagen en del konflikter, og derved har det skabt mere ro at der ikke længere er legetøjsdag om fredagen. Dog vil der altid opstå konflikter blandt børn.

Der nævnes at Sundby Asyl har en social fødselsdagspolitik og der opfordres til at denne tænkes ind når et barn holder fødselsdag. Hvis der ikke er mulighed for at invitere alle børn, kan man invitere alle drengene eller alle pigerne. Man kan også vælge at holde fødselsdagen på stuen om eftermiddagen. Hele stuen og personalet kommer også gerne til fødselsdag en hverdag, hvis man foretrækker dette. Det vigtige er at ingen børn føler sig uden for og spørger: "Hvorfor blev jeg ikke valgt?" Det har en betydning for det sociale fællesskab.

Det er vigtigt at de voksne er bevidste om betydningen af at hilse og sige farvel, da det skaber et fundament for stemningen i huset og da børnene gør, hvad de ser de voksne gøre.

En del børn starter snart i skole, og der laves i øjeblikket skoleprojekter for de børn der skal starte i skole. Her tales der bl.a. om hvad skolen egentlig er for noget, hvad man skal i skolen osv. En god idé er at tale med barnet om skolen og skolestart. Evt. læse bøger om skolestart.

Personalet oplever mere ro blandt børnene pga. mere struktur og mere faste rammer og er glade for forældreengagementet. Også en stor tak til personalet for engagementet og indsatsen!

Hej Sundby Asyl

Jeg hedder Sanne, er 23 år, pædagogstuderende og skal være i praktik hos jer i de næste syv uger, hvilket jeg har glæder mig meget til.

Jeg har tidligere erfaring med børn, da jeg har været på et ophold i Sydafrika i to en halv måned, hvor jeg arbejdede på et kvindehjem og hjalp kvinderne med at tage mig af deres børn. Det var super spændende og oplevelsesrigt og jeg har glædet mig til at tilbringe de næste syv uger med jeres børn.

Som person er jeg altid meget positiv og glad og glæder mig til at bidrage med en masse positiv energi, samt at lære en masse her på Sundby Asyl.

Det var lidt om mig 😊

Sanne, praktikant.

Kære forældre og kære børn

I har nok undret jer over, hvem ham den høje, nye starut egentlig er. Jeg har hilst på en del af jer, men nu vil jeg bruge et par linjer på at præsentere mig selv lidt mere officielt.

Mit navn er Frederik Skovgaard. Jeg er 24 år gammel, og er bosat på Nørrebro. Jeg arbejder til daglig på rød stue, som pædagogmedhjælper, og har gjort det siden midt januar.

Jeg har fået den varmeste velkomst, af både børn, forældre og kollegaer, og ser meget frem til at lære jer og børnene at kende endnu bedre.

Før ansættelsen på Sundby Asyl afsluttede jeg en HF, som med videreblik skal bruges, til at læse videre på universitet. Jeg var endvidere også en tur på højskole, med outdoorliv, madlavning og selvudvikling i højsædet. Derudover har jeg også været beskæftiget som handicapassistent, for en hjerneskadet pige på Egmont Højskole.

Her i børnehaven anser jeg mig selv som værende en rigtig hygge-onkel! Min fineste opgave, er at give børnene masser af smil, grin, udfordringer som styrker deres selvforståelse, og fylder deres rygsæk med forhåbentligt en masse sjove og lærerige erfaringer, som de kan bære med sig videre.

Jeg er selv midterbarn i en brødreflok på tre, og vil klart definere mig selv, som en knægt med krudt i bagdelen, og dette vil højst sandsynligt også smitte af på min arbejdsform. Jeg elsker at give børnene mulighed for bevægelse, nysgerrighed, sammenhold og ikke mindst fis og ballade.

Jeg håber dette har givet et lille indtryk af hvem jeg er. Hvis I har nogle spørgsmål, bemærkninger eller blot har lyst til en sludder, er I meget velkomne til at puffe til mig!

De bedste hilsner og et lille brøl,
Frederik Skovgaard

Hej alle sammen!

Jeg hedder Niclas og jeg er ny medhjælper på grøn stue. Jeg har siden 2014 været i huset som vikar og gårdmand, så jeg kender allerede rigtig mange af børnene. Henover årene er børnene blevet rigtig store og det er spændende at følge deres udvikling fra stue til stue. Efter min uddannelse på DTU har jeg så fået muligheden og glæden ved at hjælpe til på grøn stue og i huset generelt. Det er jeg rigtig glad for.

Lidt om mig selv, jeg er 26 år gammel og bor i København. Jeg kommer oprindeligt fra Dragør, i ved der hvor man kan købe is på havnen og hvor der dufter/lugter af tang. For at komme til Dragør skal man bare lige køre forbi en masse køer og heste først. Jeg er den ældste i en søskendeflok på 3, hvor der er et år mellem min bror og jeg. Senere hen fik vi en dejlig lillesøster der nu er 13 år gammel. En rigtig lille efternøler. Min bror og jeg har ofte hentet vores søster fra vuggestue, børnehave, samt skole og jeg tror hun er rigtig glad for at have to fjollede brødre hun kan slås og lege med 😊. Efter gymnasiet arbejdede jeg som au-pair i et år hvor jeg passede en lille pige hvis far var udsendt, vi havde det rigtig sjovt, vi lavede mange tegninger og jeg lærte hende blandt andet at stå på skateboard. Jeg er rigtig bekendt med den imaginære og skønne verden børn lever i. Jeg er lidt af en spilopmager og jeg elsker at være kreativ og finde på sjove lege sammen med børnene, hvorfor de synes jeg er lidt fjollet.

Jeg glæder mig rigtig meget til at være mere i huset og lege med jeres børn, men jeg glæder mig også til at lære jer forældre bedre at kende.

Niclas – pædagogmedhjælper

Hej jeg hedder Jacob og jeg er 21 år gammel.

Jeg går på pædagogisk assistent uddannelse (PAU), og jeg har i flere år brændt for pædagog området og det at arbejde med børn.

Jeg skal være i praktik her på Sundby Asyl til den 14. maj, og jeg kommer tilbage igen i 2. praktikperiode den 13. september, hvor jeg skal være der til den 30. januar 2018. Jeg har glædet mig rigtig meget til at starte her på Sundby Asyl.

Jeg er en engageret, glad og udadvendt person, som er glad for at være aktiv sammen med børnene. I min fritid er jeg sammen med mine venner og spiller fodbold.

Hilsen Jacob

Husk Lukkedag onsdag d. 12/4 og mandag d.

1/5